

Ortodocșii nepomenitori, susținători ai „Rezoluției din ianuarie 2018”: cine suntem și cum luptăm contra ecumenismului

Portalul de teologie ortodoxă antiecumenistă *Mărturisirea Ortodoxă* împlinește zilele acestea două luni de când activează în spațiul media online. Siteul a fost înființat pentru a fi un instrument de luptă împotriva ereziei ecumenismului, oficializată în Biserica Ortodoxă Română prin semnăturile ierarhilor noștri pe documentele sinodului ecumenist din Creta, din iunie 2016, și de informare a credincioșilor ortodocși români cu privire la consecințele acestei erezii pentru Biserica noastră și a necesității ca fiecare român ortodox să facă mărturisirea sa publică de credință împotriva acesteia.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/politica-editoriala/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/colectivul/>

Publicația este coordonată și editată de către cei cinci preoți și un teolog semnatori ai documentului programatic „Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!”, cunoscut și sub denumirea “Rezoluția din ianuarie 2018” adoptată la întrunirea acestora de la Valea Ierii, județul Cluj.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/predica-parintelui-ioan-ungureanu-la-duminica-bogatului-caruia-i-a-rodit-tarina/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/predica-parintelui-cosmin-tripon-despre-sfintii-marturisitori-ardeleni/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/parintele-claudiu-buza-cata-vreme-tinem-cal-ea-sfintilor-nu-avem-de-ce-sa-ne-temem/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/sa-purtam-crucea-marturisind-adevarul-in-biserica-lui-hristos-sinaxa-de-la-mestecanis-si-pierderea-comuniunii-cu-pliroma-bisericii/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/parintele-matei-vulcanescu-marturie-despre-basarabia/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/nu-i-am-urmat-in-erezie-nu-i-vom-urma-nici-in-schisma/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/primele-impresii-ale-teologului-mihai-silviu-c-hirila-dupa-conferinta-de-la-salonic-16-iunie-2018/>.

Documentul „Rezoluția din ianuarie” trasează clar limitele întreruperii pomenirii ierarhilor ecumeniști și se delimitează de toate tendințele schismatice ale unora dintre nepomenitori, apărute în a doua jumătate a anului 2017. El a fost foarte bine primit de către teologii din Grecia, fiind semnat de către părintele protopresbiter Theodoros Zisis și asumat de către duhovnicul Sfântului Paisie Aghioritul, părintele Maximos Karavas, care, în Duminica Ortodoxiei din 2018, l-a citit în fața unei adunări de câteva mii de credincioși greci, de alți mari teologi și duhovnici din Grecia și din lumea slavă, fiind cunoscut și apreciat în întreaga Ortodoxie ca linia oficială a luptei ortodoxe din România contra ecumenismului, în mod ironic, dacă ne gândim că în România confrății nepomenitori extremiști au semnat un document de dezicere de acesta, iar marea masă a populației abia acum află de existența sa.

<https://ortodoxinfo.ro/2018/02/28/marele-duhovnic-grec-parintele-maximos-karava-s-citit-si-binecuvantat-duminica-ortodoxiei-fata-mii-de-credinciosi-proiectul-de-rezolutie-al-celor-sase-membri-ai-sinaxei-nepomenitorilor-ro/>.

În urmă cu o lună, portalul a început o fructuoasă campanie de publicitate, prin intermediul platformei de socializare Facebook, deschizându-și mesajul către toți vorbitorii de limbă română din lume, înregistrați pe această platformă. Mai mult de 150.000 de oameni au putut citi articolele noastre, au putut aprecia sau critica activitatea noastră de până acum. Campania este abia la început, și avantajul ei este că se adresează marelui public ortodox în mare parte rămas deocamdată în comuniune cu ierarhii semnatori în Creta, în sarcina căruia este până la urmă efortul de curățire a Sfintei Biserici Ortodoxe Române de erezia care, pentru prima dată în istoria noastră, s-a cuibărit în viața bisericească a poporului român.

<https://www.facebook.com/marturisireaortodoxa.ro>.

Cum era de așteptat, deschizându-ne spre un public larg, de cele mai multe ori puțin sau deloc informat cu privire la lupta pe care noi o ducem, au apărut nedumeriri, neînțelegeri și reproșuri.

Nu ne vom adresa acum celor pe care autoritățile bisericești i-au determinat să ne scrie pentru a ne denigra. Aceia știu exact cine suntem noi și de aceea ne atacă furibund, pentru că încercăm să spunem un adevăr dureros, pe care l-ar vrea uitat.

Ne vom adresa însă oamenilor de bună credință, care chiar nu au reușit să înțeleagă încă gravitatea situației în care se află Biserica, nevoia imperioasă de a luat atitudine și faptul că atitudinea noastră este cea corectă canonic, chiar dacă este nemaiîntâlnită în viața noastră bisericească. Acelora le vom explica pe scurt cine suntem și pentru ce luptăm, arătând atât cine suntem, cât și cine nu suntem.

Suntem ortodocși, nu suntem sectari

Una dintre cele mai frecvente acuze ale cititorilor noștri care nu au înțeles această luptă este că am fi "sectari", care au părăsit Biserica Ortodoxă. Față de această afirmație răspundem exact cum am scris și în Rezoluția de la Botoșani și în Rezoluția din ianuarie că suntem creștini ortodocși, preoți, monahi, teologi sau simpli mireni, care am întrerupt pomenirea ierarhilor semnatari ai documentelor eretice din Creta și luptăm împotriva ecumenismului cu scopul de a determina pe

ierarhii Bisericii Ortodoxe Române să se lepede de acele documente și de ecumenism în general.

Frecventăm bisericile unde nu se pomenesc ierarhi eretici și suntem în comuniune cu toți ortodocșii care luptă activ și public contra acestei erezii, cu Bisericile locale care refuză Creta și ecumenismul (Biserica Ortodoxă Bulgară, Biserica Ortodoxă Georgiană, Arhiepiscopia Sinaiului, Mitropolia Pireului, Mitropolia Nafpaktelor, Arhiepiscopia Bănceni etc.), cu ierarhii care au făcut mărturisire împotriva ereziei și cu credincioșii acestora. Suntem deschiși spre colaborare cu toți credincioșii din Biserica Ortodoxă Română care doresc să lupte contra ecumenismului, fie prin întreruperea pomenirii, fie printr-o mărturisire de credință antiecumenistă.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/rezolutia-de-la-botosani-a-sinaxei-ortodoxe-nationale-din-18-iunie-2018/>

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/marturisirea-de-credinta-ortodoxa-impotriva-tuturor-ereziilor-a-preafericitului-parinte-damianos-arhiepiscopul-sinaiului/>

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/protoprezbiter-anghelos-anghelacopulos-contributie-pe-tema-intreruperii-pomenirii/>

Suntem în Biserica Ortodoxă

Printre acuzațiile favorite ale autorităților bisericești la adresa noastră este aceea că, prin întreruperea pomenirii, am fi ieșit în afara Bisericii. Acuza este falsă, deoarece decizia de întrerupere a pomenirii a fost luată în conformitate cu canoanele 31 apostolic[1], 15 I-II Constantinopol[2] și 3 sin. III ec.[3], care permit preotului care constată că episcopul său învață cu capul descoperit o erezie condamnată de Sfintele Sinoade sau Sfinții Părinți și să întrerupă pomenirea ierarhului înainte ca ierarhul să fie judecat pentru erezia sa de un sinod, prin aceasta fiind considerat apărător al Bisericii, iar nu schismatic.

Faptul că întreruperea pomenirii nu se face doar pentru o erezie condamnată deja de către Sfintele Sinoade sau de către cugetarea Sfinților Părinți, ci și pentru o erezie nouă, cum e cazul ecumenismului, condamnată de către învățătura

sinoadelor ecumenice și al cugetării patristice, este demonstrat de către canonul 3 al sinodului al III-lea ecumenic, care a repus în funcție pe toți preoții caterisiți de ereticul Nestorie pentru că întrerupseseră pomenirea **înainte de condamnarea sa sau a ereziei sale**, în baza învățaturii ortodoxe a primelor două sinoade ecumenice și a cugetării patristice de până atunci.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/promovarea-ecumenismului-la-nivel-panortodox-de-catre-pseudosinodul-din-creta/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/protopresbiter-profesor-theodoros-zisis-ingradirea-nu-este-schisma-lamuriri-datorate/>

Caracterul eretic al sinodului din Creta este afirmat de către decizia sinodală a Bisericii Ortodoxe Georgiene, care, în articolul 4 spune că “deciziile sinodului ar fi trebuit să reflecte învățătura Bisericii Ortodoxe, ceea ce nu este cazul setului de documente adoptat în Creta”. Aceasta este o decizie sinodală a unei Biserici Ortodoxe locale care afirmă că toate documentele din Creta sunt eretice, adică nu reflectă învățătura Bisericii. În Ortodoxie, tot ce nu reflectă învățătura Bisericii este eretic.

Astfel de aprecieri la adresa documentelor din Creta și/sau a ideilor eretice ecumeniste cuprinse în acestea au făcut și Biserica Ortodoxă Bulgară, Biserica Ortodoxă Rusă, diverși mitropoliți și episcopi, conducători ai unor mitropolii sau arhiepiscopii, precum Mitropolitul Serafim al Pireului, Mitropolitul Ieremia de Gortina, Mitropolitul Ierotheu al Nafpaktelor, Arhiepiscopul Damianos al Sinaiului, Arhiepiscopul Longhin al Bănceniului, 17 episcopi sârbi care au refuzat să semneze documentul 6 din Creta, teologi de renume mondial precum Profesor Dimitrios Tselenghidis, protopresbiter profesor Theodoros Zisis, monah Serafim Zisis, protopresbiter profesor Anghelos Anghelakopoulos, preot A. Gotsopoulos, Gheronda Gavriil din Sfântul Munte Athos și mulți alții.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/decizia-finala-a-bisericii-georgiei-cu-privire-la-pseudo-sinodul-din-creta/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/sa-intelegem-de-ce-patriarhia-ecumenica-da-autocefalie-schismaticilor-din-ucraina-sinodul-bisericii-ortodoxe-ruse-considera-problematic-formularile-sinodului-din-creta-si-nu-il-pr/>

Faptul că unii dintre aceștia nu au întrerupt încă comuniunea cu ierarhii eretici

ține de o strategie a lor de luptă menită să prezeve pacea în Biserică, la nivel de relații interortodoxe, în condițiile unei lumi anticreștine și ale atacurilor agresive ale patriarhului ecumenist Bartolomeu, dar **nu înseamnă în niciun caz că cei ce au întrerupt pomenirea nu ar fi îndreptățiți, conform Sfintelor Canoane, să o facă** (Biserica Ortodoxă Georgiană a ieșit din CMB tocmai ca urmare a acțiunilor foarte serioase ale marilor mănăstiri, care au amenințat ierarhia cu întreruperea pomenirii). Nu înseamnă nici că cei ce au rămas încă în comuniune cu semnatarii din Creta ar fi, la rândul lor eretici, în măsura în care nu împărtășesc ideile eretice ale acelorora.

Există o tradiție a întreruperii pomenirii în Biserică

Canoanele 31 apostolic, 15 I-II, 3 sin. III ec. reflectă o tradiție a întreruperii pomenirii în Biserica Ortodoxă în situații de erezie. Este adevărat că această tradiție este nouă pentru spațiul românesc, confruntat pentru prima dată cu o erezie, dar ea există în spațiul grecesc, atonit, acolo unde s-au dus marile bătălii pentru apărarea Ortodoxiei de-a lungul secolelor.

<https://www.cartipdf.ro/strajerii-ortodoxiei-arhimandrit-vasilios-papadakis/>.

Pe lângă preoții și credincioșii care au întrerupt pomenirea ierarhilor eretici din timpul ereziilor ce au marcat convocarea sfintelor sinoade ecumenice, mai avem ilustre exemple de preoți, ierarhi sau monahi care au întrerupt pomenirea. Cele mai cunoscute sunt: Sfântul Grigore Palama, Sfântul Maxim Mărturisitorul, Sfântul Ioan Damaschin, Sfântul Ghenadie Scholarios, Sfântul Marcu Eugenicul, Sfântul Paisie Aghioritul, preoții atoniți din secolul al XIII-lea și multe alte exemple.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/momentul-istoric-al-intreruperii-pomenirii-arhiepiscopului-ecumenist-al-tesalonicului-de-catre-parintele-theodoros-zisis/>.

Nu îi acuzăm ca eretici pe cei ce încă nu au întrerupt pomenirea

După întreruperea pomenirii ierarhilor care au semnat documentele eretice din Creta de către preoți din toată țara, lupta s-a dus unitar, iar mesajul a început să fie perceput din ce în ce mai mult de marea masă a credincioșilor ortodocși români.

În vara anului 2017, după momentul extraordinar de unitate națională a mișcării antiecumeniste manifestat prin Sinaxa Națională Ortodoxă de la Botoșani, din 18 iunie, au apărut diverse idei centrifuge ale unor preoți nepomenitori, care, din zel fără discernământ sau din lipsă de pregătire teologică, au produs unele deraieri de la calea corect canonică pe care lupta o urmasse până în acel moment.

Cea mai mare astfel de deraiere s-a produs prin acțiunea unui monah venit din Muntele Athos, care i-a învățat pe adepții săi că toți cei ce nu au întrerupt pomenirea ierarhilor eretici sunt la rândul lor eretici. Fundamentându-și învățătura pe o relație greșită între membrii Bisericii în perioada răspândirii ereziei, înainte de judecarea acesteia de către un sinod ecumenic (vezi *infra*, despre „vasele comunicante”), călugărul atonit afirmă o obligativitate a întreruperii pomenirii ierarhilor eretici, nesprijinită de prevederile canonice în acest sens, acuzându-i pe toți cei ce încă nu au întrerupt pomenirea că sunt eretici, fie că este vorba despre întregi Biserici, cum ar fi Biserica Bulgară, de episcopi mărturisitori, precum arhiepiscopul Longhin de la Bănceni, sau de poporul credincios și preoții care încă nu au întrerupt pomenirea din diverse motive, altele decât convingerea propriu-zisă că ecumenismul este bun și calea de urmat în relațiile ortodoxe cu ereticii.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/gruparea-schismatica-sava-staicu-radeni-se-desparte-oficial-de-toate-bisericile-ortodoxe-locale/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/si-a-gasit-gruparea-staicu-sava-radeni-episcop/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/monahul-sava-isi-tine-conferinta-la-bucuresti-intr-un-decor-din-scaunele-de-ionesco/>.

Față de asemenea poziționare, argumentată insuficient de către teologi de ocazie cu citate patristice scoase din context, noi, semnatarii „Rezoluției din ianuarie” susținem distincția operată de către Sfinții Părinți, care deosebesc pe cei ce propovăduiesc erezia deschis de cei ce acceptă părțasia la erezie din alte motive decât convingerea eretică. Pe cei dintâi îi considerăm eretici, pe ceilalți, nu, **dar**

îi îndemnăm pe toți la pocăință, pe primii pentru îmbrățișarea ereziei, pe cei din urmă pentru lașitatea, nepăsarea sau neștiința lor, și la acțiune concretă și urgentă de mărturisire a dreptei credințe împotriva ereziei. Nici pe unii, nici pe alții nu îi judecăm noi; ne delimităm de cei ce au gândire eretică, încercăm să îi convingem să lupte pe cei ce nu sunteretici în cuget.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/cateva-teme-de-meditatie-pentru-conferintele-monahului-sava/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/cazuri-de-aplicare-a-principiului-icomonomiei-in-luptele-pentru-ortodoxie/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/canonul-sfantului-atanasie-cel-mare-despre-reprimirea-celor-ce-nu-s-au-facut-partasi-eresului-de-bunavoie/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/acrivie-si-icomomie-in-aplicarea-canonului-15-i-ii-constantinopol/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/gheronda-gavriil-sa-avem-ca-punct-de-referinta-canonul-sfantului-atanasie-cel-mare/>.

Pe cei ce susțin această cale extremistă a acuzării tuturor caeretici, contrar deciziilor Sfințelor Sinoade și a cugetării patristice, îi considerăm căzuți într-o tendință schismatică. Ne delimităm de ei, dar nu îi judecăm, lăsând judecata lor în seama Bisericii.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/acrivia-iresponsabila-creeeaza-tragedii-in-familiiile-romanesti/>.

Nu avem pretenția că suntem singurii nepomenitori sau luptători antiecumeniști din România. Avem însă dorința de a fi printre aceia care țin calea corectă teologic a luptei antiecumeniste. Avem o metodă inedită de a ne verifica în practică dacă suntem pe calea cea corectă: considerăm că atât timp cât Patriarhia Română ne acuză că suntem schismatici, iar cei cu care am început această luptă ne acuză că suntemeretici pentru că nu acceptăm extremismul lor, de fapt suntem pe calea cea împărătească a Sfinților Părinți, lucru pentru care dăm slavă bunului Dumnezeu, rugându-ne să îi aducă pe calea cea corectă pe toți ortodocșii din lume.

Nu contestăm Harul și Sfintele Taine ale preoților pomenitori

Conform Sfintelor Canoane și cugetării patristice, considerăm că până la judecarea sinodală a episcopilor căzuți în erezie Tainele ce se săvârșesc în Biserică sunt valide, iar Harul este lucrător pentru mântuirea celor ce nu se atașează de lucrarea eretică. Motivul pentru care noi nu mai frecventăm bisericile preoților pomenitori nu este acela că i-am considera lipsiți de har sau preoție, ci pentru că nu suntem de acord cu atitudinea pe care o au, de acoperire a gravei erezii existente în Biserică la ora actuală.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/ingradire-unitate-si-icone/>

Din acest motiv, refuzăm să primim din mâna sfințiilor lor Sfintele Taine, nu pentru că le-am considera mai puțin Taine, ci pentru că nu suntem de acord să le primim din mâna unor preoți care își trădează vocația preoțească și acceptă, spre a lor osândă, conviețuirea cu erezia, chiar dacă nu îi judecăm noi pentru acest lucru. Din mâna celor ce sunt văditeretici refuzăm să primim Sfintele Taine pentru a nu ne osândi împreună cu aceștia.

Principiul „vaselor comunicante”

Acest principiu, preluat prin analogie cu legile fizicii, postulează o relație de cauzalitate în privința pomenirii între episcopii care se pomenesc unii pe alții la sfintele slujbe. El operează atunci când există o condamnare sinodală a unei erezii sau a unui episcop eretic, față de care restul Bisericii este obligat să nu mai aibă nicio legătură cu acesta (canoanele 45, 46 apostolic, 3, 5 sin. III ec. ș.a.). În faza de propagare a unei erezii în rândul credincioșilor, înainte de condamnarea acesteia, acest principiu nu este funcțional, iar aplicarea lui produce rătăciride tip schismatic, ca cele ale stiliștilor sau ale unora dintre cei cu care am plecat la drum la luptă în 2016.

Un exemplu „clasic” de aplicare defectuoasă a principiului acestuia este acela potrivit căruia un episcop îl pomeneste pe mitropolitul său, care îl pomeneste pe patriarhul său, care, la rândul lui, îl pomeneste pe patriarhul ecumenic, care, în

ultimele decenii, îl pomenește pe papa, care, fiind eretic, îi slujește lui satana. O astfel de judecată ne duce cu gândul, în mod (ne)greșit, la faptul că noi de decenii întregi participăm la liturghii... sataniste, de vreme ce de la preot până la papa de la Roma toți sunt concatenați prin acest principiu și s-ar părea că toți slujesc satanei. Or, această idee este absurdă.

Principiul „vaselor comunicante” va putea fi aplicat după momentul în care un sinod va judeca, va chema la pocăință și va condamna pe cei ce susțin erezia ecumenistă, stabilind restului Bisericii că **de acum înainte**, nu **de acum înapoi**, nimeni să nu mai aibă legătură cu cei condamnați, sub pedeapsa canonică a caterisirii, respectiv afurisirii. Până atunci operează modul în care sfintele sinoade și Sfinții Părinți au luptat contra ereziei.

Nu îi necinstim pe ierarhi, dar ne detașăm de erezia lor

În toată activitatea noastră avem grijă mare să nu cădem în schismă prin necinstirea ierarhilor Bisericii Ortodoxe Române. În toate luările noastre de poziție noi am fost foarte atenți să nu batjocorim ierarhii Bisericii noastre. Le reproșăm greșelile săvârșite în Creta, scoatem în evidență gravele consecințe ale acestor greșeli, dar nu îi batjocorim, nu condamnăm greșelile lor omenești, conștienți fiind că până la o eventuală condamnare a lor sinodală ei continuă să fie episcopii din scaunele episcopale pe care le ocupă, chiar dacă, conform canonului 15 I-II Constantinopol, ei sunt “minciunoepiscopi și minciunoînvățători”, adică nu mai pot fi ascultați și urmați pe perioada în care învață erezia cu capul descoperit, adică în mod public.

<http://mihaisilviuchirila.blogspot.com/2016/12/celor-ce-ne-invita-la-schisma-nu.html>.

Ne detașăm de toate acțiunile necugetate ale celor care își închipuie că prin oprirea pomeneirii își pot permite să îi batjocorească pe episcopii Bisericii așa cum doresc. Considerăm această viziune pătimasă ca fiind schismatică, ne delimităm de ea, dar lăsăm judecarea acesteia în seama Sfintei Biserici.

Respingem ca nefondată ideea că fără pomeneirea ierarhului la liturghie aceasta

nu ar avea nicio valoare. Dacă ar fi așa, nu ar trebui să existe canoanele care permit preoților să întrerupă pomenirea ierarhilor căzuți în erezie. Nu putem să credem că Sfinții Părinți au învățat că se poate opri pomenirea ierarhilor căzuți știind că prin aceasta nu ar mai exista Sfântă Liturghie. Dimpotrivă, prin nepomenirea ereticilor, Sfinții Părinți au apărut caracterul ortodox al Sfintei Liturghii.

Nu ne facem altar

Prin întreruperea pomenirii nu ne facem altar, așa cum avertizează Sfintele Canoane, adică nu ne facem grupări parabisericești, nu pomenim ierarhi străini, nu avem nicio afiliere față de orice structură bisericească. Rămânem în Biserica Ortodoxă Română, așteptând ca, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu implicarea poporului ortodox, să ajungem să curățim Biserica de erezie.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/gheronda-gavriil-sa-avem-ca-punct-de-referinta-canonul-sfantului-atanasie-cel-mare/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/episcopul-schismatic-artemie-critica-schisma-patriarhului-eretic-bartolomeu/>.

Celor care ne întreabă „pe cine aveți voi ierarhi, dacă ați întrerupt pomenirea”, le răspundem cu cuvintele Părintelui Iustin Pârvu, rostite în cartea *Biserica și noile erezii* (p. 27): „Ierarhii noștri, când sunt investiți în episcopie depun un jurământ cum că se obligă să păzească dreapta credință și cele șapte sinoade ecumenice. Dacă încalcă jurământul, atunci nu mai sunt episcopi, nu se mai supun mai marilor lor, păstorii lor. Dacă ei nu se supun mai-marilor lor, adică Sfinților Părinți, cum să ne pretindă nouă ascultare? Noi nu ascultăm de furi, ci de glasul Bisericii, care vorbește prin Sfinții Părinți, nu prin minți îmbătate de mitre aurite din capul lor”.

Prin urmare, în perioada în care episcopii noștri se fac învățători ai unor erezii, noi ascultăm de glasul Bisericii, care ne vorbește prin Sfinții Părinți, adică prin cugetarea acestora și prin deciziile lor de la sinoadele ecumenice și locale.

<https://ortodoxinfo.ro/2017/06/19/teolog-mihai-silviu-chirila-intreruperea-pomeniri>

i-singura-masura-eficienta-contra-ereziei-consideratii-de-ordin-canonice/.

Preoții caterisiți merită cinstirea ca apărători ai Bisericii

Începând din ianuarie 2017, ierarhii BOR au trecut la caterisirea preoților care au întrerupt pomenirea lor la slujbe. Toți preoții care și-au asumat cu curaj lupta în mod public au fost caterisiți, deși canonul 15 I-II interzice episcopului să caterisească pe preotul mărturisitor, iar canonul 3 al sinodului al III-lea ecumenic îi repune în funcție pe preoții care au fost caterisiți pe nedrept de către episcopi eretici.

Pe parcursul proceselor pe care le-au suportat, numeroși părinți nepomenitori au atras atenția că, încălcând canoanele Bisericii, episcopii ecumeniști au încălcat toate procedurile de judecată bisericească și și-au judecat propriile cauze, de către tribunale bisericești aservite, fără a permite acestor preoți să se apere corespunzător. Caterisirile pronunțate împotriva lor, lovite de nulitate din prisma canonului 3 sin. III ec. și 8 sin. III ec. (care postulează că orice decizie contrară sfintelor sinoade este nulă), sunt nule și din perspectiva procedurală juridică bisericească, preoții nepomenitori caterisiți putând să își exercite activitatea în continuare în liniște (așa cum au făcut sfinți precum Sfântul Grigore Palama, de exemplu).

<https://ortodoxinfo.ro/2017/07/22/parintele-ioan-ungureanu-face-recurs-contra-caterisirii-pronuntate-de-consistoriul-eparhial-iasi/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/consistoriul-mitropolitan-al-mmd-ii-incalca-parintelui-claudiu-buza-dreptul-la-recurs/>.

La momentul la care au fost caterisiți, preoții nepomenitori erau mărturisitori ai Ortodoxiei împotriva ecumenismului, iar caterisirile lor au fost nule de drept și inoperante. Faptul că unii au căzut ulterior în tot felul de înșelări (grupul preotului Ioan Miron, care este neostilist, grupul monahului Sava Lavriotul, care practică un extremism schismatic etc.) îi face pasibili de a fi considerați schismatici, dar judecarea lor aparține Bisericii, atunci când Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române va reveni la Ortodoxie, prin lepădarea de erezia

ecumenistă, pe care o îmbrățișează din păcate în acest moment.

Frământările interne sunt inerente unei asemenea lupte

Există o stare de tulburare în rândul creștinilor ortodocși, mai ales a celor nepomenitori, care dezavuează faptul că mișcarea antiecumenistă este consumată de anumite frământări interne în ultima perioadă. Cum era și firesc, asemenea frământări sunt inerente luptei pe care o ducem. Cei ce credeau că după întreruperea pomenirii totul va fi roz, iar îngerii din ceruri vor cânta împreună cu noi pentru atitudinea noastră antiecumenistă, s-au înșelat și au căzut într-o gravă formă de mândrie. Forțele demonice s-au mobilizat și au reușit să facă dezbinările lor, peste care noi trebuie să trecem și să ne continuăm lupta, indiferent de cât de puțini vom mai rămâne pe calea cea dreaptă.

Există un fel de așteptare a reinstaurării unei unități la nivelul luptei antiecumeniste. Aceasta nu poate fi acceptată cu prețul căderii tuturor în vreo rătăcire. Unul dintre părinții grupului nostru a spus la un moment dat că semnatarii „Rezoluției din ianuarie” suntem cei ce am mai rămas de la Botoșani în această luptă. Lupta va continua cu cei ce rămân în ea, sperând că Dumnezeu va aduce alături de noi pe toți cei ce au o cugetare patristică corectă.

<https://ortodoxiacatacombe.wordpress.com/>.

Deplângem faptul că pe portalul nostru trebuie să mai fie citite și articole polemice cu cei ce au ales calea urii și a dezbinării, dar considerăm că este de datoria noastră să informăm poporul credincios cu privire la riscurile pe care le comportă asocierea cu cei ce practică extremismul de tip schismatic.

Este momentul acum!

Foarte mulți dintre credincioșii ortodocși care citesc articolele noastre spun că nu este momentul întreruperii pomenirii, pentru că la Creta nu s-a întâmplat ceva

grav, că nu s-a schimbat nimic, că nu s-a ajuns la “potirul comun”.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/celor-care-spun-ca-nu-este-inca-momentul-in-treruperii-pomenirii-marturisiti-macar-public-ca-respingeti-ecumenismul-si-minciunosinodul-din-creta/>

Acestora le răspundem că, într-adevăr, nu este momentul acum pentru întreruperea pomenirii ierarhilor eretici. Momentul trebuia să fie în 1961, când Biserica strămoșească a intrat în Consiliul Mondial al Bisericilor, iar ierarhii noștri au început compromisurile dogmatice, canonice și morale cu ereticii.

S-a schimbat totul la Creta

Există unii care consideră că sinodul din Creta nu este periculos, deoarece la Creta nu s-a schimbat nimic din viața Bisericii. În realitate, s-a schimbat totul.

S-a schimbat optica Bisericii noastre față de eretici. În loc să îi osândească drept eretici, sinodul ecumenist din Creta i-a considerat parteneri de dialog, numindu-i “cei de aproape sau de departe”, adică cu mai multă sau mai puțină Biserică, ceea ce este complet greșit, de vreme ce în toată istoria Bisericii s-a păstrat un hotăr clar între eretici și ortodocși.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/implicatii-eclesiologice-ale-aprobării-documentului-eretic-declaratia-de-la-toronto-de-catre-pseudosinodul-din-creta/>

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/consideratii-teologice-cu-privire-la-caracterul-eretic-al-pseudosinodului-din-creta/>

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/scrisoarea-adresata-sfantului-sinod-al-bisericii-ortodoxe-romane-cu-prilejul-receptarii-de-catre-acesta-a-deciziilor-sinodului-eretic-din-creta/>

S-a schimbat conținutul mărturisirii de credință, chiar dacă forma a rămas aceeași. Chiar dacă sinodul ecumenist din Creta a mărturisit că Biserica Ortodoxă este singura Biserică una, sfântă, sobornicească și apostolească, această mărturisire a fost pusă într-un context ecumenist, în care toate membrele

Consiliului Mondial al Bisericilor se denumesc ca părți ale Bisericii una, sfântă, sobornicească și apostolească, pe care luptă să o “reconstruiască”. Există ierarhi greci și români care afirmă că niciuna dintre Bisericile actuale (inclusiv Biserica Ortodoxă) nu este Biserica una, sfântă, sobornicească și apostolească, care, chipurile, s-ar fi pierdut la începutul mileniului al II-lea și pe care se străduie ecumenismul să o „reconstruiască”.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/cugetarea-eretica-a-patriarhului-ecumenist-bartolomeu-chemat-sa-sfinteasca-catedrala-nationala-a-romanilor/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/consideratii-teologice-cu-privire-la-caracterul-eretic-al-pseudosinodului-din-creta/>.

S-au schimbat cărțile de cult. Dau un singur exemplu în acest sens, deși aș putea da zeci de astfel de exemple. Un bun prieten de-al meu, la origine musulman, a trecut la Ortodoxie, în urmă cu câțiva ani. Pentru că preotul ecumenist care l-a botezat a folosit cartea tipărită de BOR în 2013, din care a scos toate lepădările musulmanilor care vin la Ortodoxie de idoli musulmani, prietenul meu a trăit o vreme în Ortodoxie, după care a avut o tendință de revenire la islam. În urmă cu ceva timp, după o adevărată tragedie în familia sa, a acceptat să i se citească acele lepădări de către un preot nepomenitor, iar de atunci a devenit cu adevărat ortodox.

Acest exemplu este referențial pentru duhul ecumenist al ierarhilor Bisericii. Să mai vorbim despre cenzurarea slujbelor pe motiv că sunt... antisemite sau xenofobe etc.? Să mai vorbim de acceptarea fără nicio opoziție a dispozițiilor UE privitoare la înmormântarea credincioșilor? Să mai vorbim despre faptul că preoții nu mai înfierează de la Sfântul Altar păcatele grave ale poporului, lăsându-l pe acesta să băltească în ele? Despre faptul că nu sunt condamnate erezii și păcate cumplete precum homosexualitatea, feminismul, masoneria, new-agismul, materialismul sau atâtea alte aspecte care se schimbă pe zi ce trece viața Bisericii?

<http://mihaisilviuchirila.blogspot.com/2010/01/ue-legifereaza-si-pentru-vii-si-pentru.html>.

“Potirul comun”

Există credincioși care spun că nu a venit vremea să reacționăm contra ereziei, deoarece încă nu s-a ajuns la “potirul comun”. Celor care se înșală astfel le spunem că în canonul 15 I-II se spune că preotul poate reacționa la primele semne ale ereziei ierarhului său, fără a aștepta ca Biserica Ortodoxă să fie cu totul înghițită de erezie. Canonul 15 I-II impune condiția propovăduirii unei învățături eretice, nu pe aceea a împreună slujirii cu ereticii, care este de fapt momentul dispariției Ortodoxiei.

Cei ce așteaptă “potirul comun” de fapt propovăduiesc inactivitatea până în momentul în care ar fi prea târziu pentru a mai face ceva. Sfintele Canoane prevăd acțiuni care trebuie întreprinse tocmai pentru a preveni înghițirea completă a Bisericii de către erezie.

În plus, tuturor acestora patriarhul ecumenist Bartolomeu le-a promis potirul comun ca pe un vis asumat al Patriarhiei ecumeniste de la Constantinopol.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/cugetarea-eretica-a-patriarhului-ecumenist-bartolomeu-chemat-sa-sfinteasca-catedrala-nationala-a-romanilor/>

Credincioșii au obligația să ia atitudine

Există opinia că nu se cuvine ca creștinul obișnuit să ia atitudine contra ereziei, că problema este strict de competența autorităților bisericești, singurele chemate să o rezolve. Opinia este eronată, deoarece în vreme de erezie este de datoria tuturor credincioșilor, indiferent de starea lor în Biserică (episcopi, preoți, monahi, simpli credincioși), să ia atitudine contra ereziei, fie printr-o mărturisire publică contra ereziei, fie prin asumarea întreruperii legăturii cu ierarhul eretic.

<https://www.cartipdf.ro/strajerii-ortodoxiei-arhimandrit-vasilios-papadakis/>

Nu suntem “oamenii rușilor”

Atitudinea noastră față de schisma patriarhului ecumenic Bartolomeu în Ucraina i-a determinat pe unii să spună că facem propagandă prorusă, că apărăm “interesele Patriarhiei Moscovei” împotriva Bisericii Ortodoxe Române.

Acestora le spunem că nu avem nicio legătură cu Patriarhia Rusă. Suntem un grup de preoți, teologi și credincioși ortodocși români, preocupați doar de destinul Bisericii Ortodoxe în general și al celei românești în special. Ne respectăm și ne iubim țara, dar nu ne interesează jocurile politice la nivel local, regional sau mondial.

Există unii care ne acuză că nu vedem ecumenismul patriarhului Kirill al Rusiei și că îl acuzăm doar pe patriarhul ecumenic Bartolomeu de ecumenism. Acelora le răspundem că la Sinaxa Națională Ortodoxă de la Botoșani am avut plăcerea să avem ca invitați pe părinții din Republica Moldova care au întrerupt comuniunea cu Patriarhul Moscovei Kirill tocmai pentru atitudinea ecumenistă a acestuia. Avem de asemenea relații foarte bune cu arhiepiscopul Longhin de la Bănceni, care, de asemenea, a întrerupt pomenirea patriarhului rus din același motiv. Prin urmare, sancționăm derapajele eretice ale patriarhului moscovit, însă și pe cele schismatice ale patriarhului ecumenist de la Constantinopol.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/ce-va-face-boru-dupa-ce-pe-a-oferit-autocefalie-gruparilor-schismatice-ucrainene/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/va-participa-patriarhia-romana-la-ambitiile-schismatice-papistoide-ale-ereziarhului-bartolomeu/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/ortodoxia-xeroxata-in-alb-negru-sau-partasia-la-schisma/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/nu-i-am-urmat-in-erezie-nu-i-vom-urma-nici-in-schisma/>.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/episcopul-schismatic-artemie-critica-schisma-patriarhului-eretic-bartolomeu/>.

Demersul nostru este unul pur teologic, fără nicio preocupare pentru interesele geostrategice ale diverselor țări din spațiul ortodox. Suntem conștienți că aspirațiile naționale ale popoarelor ortodoxe nu trebuie să se facă cu prețul aruncării în schismă a Bisericilor Ortodoxe locale din diferitele țări ortodoxe.

Din acest motiv, considerăm acuzațiile că suntem promotorii intereselor Moscovei în România ca simple speculații fără fond și manipulări grosolane din partea unui sistem care încearcă să ne discrediteze pentru a-și ascunde propria vină - aceea de a trăda învățătura de credință ortodoxă a Bisericii.

Celor care ne acuză că ne opunem aspirațiilor de autocefalie ale Ucrainei și astfel sprijinim interesele rusești le-am putea răspunde că, susținând interesele naționaliste ale Ucrainei, manifestate la nivel bisericesc prin sprijinirea autocefaliei unor grupări religioase schismatice de către patriarhul ecumenist Bartolomeu, **ei sunt de fapt trădătorii intereselor naționale ale poporului român**, dat fiind faptul că în acest moment aproximativ o treime din teritoriul istoric al Moldovei se află sub dominația ucraineană, fără nicio perspectivă reală de a fi readus la patria-mamă. Ne referim aici la nordul Bucovinei, la Ținutul Herța, la sudul Basarabiei și la mare parte din Transnistria (există dovezi istorice că Transnistria până la Bug și chiar dincolo de acesta este pământ al Moldovei străvechi).

Ne pare rău pentru cei ce gândesc situația prin intermediul tubului catodic al televizorului și se lasă pradă propagandei oficiale, care prezintă Ucraina ca pe un viitor partener UE și ca pe un stat prieten, în condițiile în care aceasta are o parte a teritoriului românesc în stăpânirea sa, cedat de către politicienii trădători români în 1996 și în tratatele ulterioare, care au „ajutat” România să se integreze în UE și NATO, acțiune ce a adus grava știrbire a suveranității naționale a poporului român și niciun beneficiu pentru locuitorii acestei țări. Cu atât mai puțin pentru cei abandonați în țări ca Ucraina, unde sunt supuși unei puternice deznaționalizări.

Mărturișiți măcar public contra ereziei!

Încheiem această succintă prezentare a activității noastre cu mesajul pe care l-am adresat deja celor care au decis că nu este încă momentul să se implice în acțiunea de întrerupere a pomenirii ierarhului. Acelora le-am recomandat să mărturisească măcar Ortodoxia împotriva sinodului mincinos din Creta cu toate ocaziile pe care le au. În ceea ce ne privește suntem deschiși să îi sprijinim cu toate resursele de care dispunem.

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/celor-care-spun-ca-nu-este-inca-momentul-in-treruperii-pomenirii-marturisiti-macar-public-ca-respingeti-ecumenismul-si-minciunosinodul-din-creta/>.

Considerăm o gravă eroare lipsa de reacție contra sinodului din Creta și a ecumenismului, credem că cei ce nu fac nici măcar cea mai mică mărturisire contra acestora își adună osândă înaintea lui Dumnezeu pentru faptul că stau impasibili la căderea Bisericii noastre în erezie.

Sinaxa Botoșani II

La data de 1 mai 2019 am participat cu toții la o sinaxă națională organizată la Botoșani, prin intermediul căreia am dorit și sperăm că am și reușit să reluăm în forță lupta contra ecumenismului și a sinodului ecumenist din Creta. După doi ani de lupte interne între nepomenitori, am simțit nevoia să arătăm poporului luptător contra ereziei și ierarhiei care o îmbrățișează că în Biserica noastră opoziția față de Creta și ecumenism nu a dispărut, ci, dimpotrivă, s-a întărit prin procesul de curățire de toate elementele extremiste.

Sinaxa a fost organizată de semnatarii Rezoluției din Ianuarie, a avut ca invitați speciali pe părintele protopresbiter profesor Theodoros Zisis și pe părintele Serafim Zisis, și a realizat, pe de o parte, o delimitare de căderile celor care au întrerupt pomenirea ierarhilor, dar au îmbrățișat între timp diverse idei schismatice, iar pe de altă parte, o deschidere către cei ce încă nu au luat atitudine contra ereziei, dar știu că această erezie reprezintă un pericol pentru viața bisericească și pentru mântuirea sufletelor noastre, pe care îi îndeamnă cu căldură să facă măcar, ca prim pas, o mărturisire publică de delimitare de erezie, prin care să arate lumii că nu agreează erezia ierarhului locului și a tuturor ierarhilor participanți în Creta.

„Mărturisire spre Înviere. Trei ani de rezistență antiecumenistă în BOR”: Sinaxa interortodoxă Botoșani II, 1 mai 2019

Ne rugăm bunului Dumnezeu să izbăvească Sfânta noastră Biserică de această

grea încercare prin care trece!

Note:

[1] “Dacă vreun prezbiter, defăimând pe episcopul său, va face adunare osebită și alt jertfelnic ar înființa, nicio vină știind asupra episcopului întru buna credință și întru dreptate, caterisească-se ca iubitor de începătorie, așijderea și ceilalți clerici, care se vor uni cu el, că sunt tirani și uzurpatori. Iar cei lumești să se afurisească. Aceasta însă facă-se după una, și a doua, și a treia rugămintea a episcopului”.

[2] “Căci cei ce se despart pe sine de împărtășirea cea către întâiul șezător al lor pentru oarecare eres al lor osândit de Sfintele Sinoade sau de Sfinții Părinți, de acela adică care eresul în public îl propovăduiește și cu capul descoperit îl învață, unii ca aceștia nu numai canonicității certări nu sunt supuși, îngrădindu-se pe sine despre împărtășirea numitului episcop, mai înainte de sinodiceasca cercetare, ci și de cinstea cuvenită celor drept slăvitori se vor învrednici. Că nu au osândit episcopi, ci minciuno-episcopi și minciuno-învățători. Și nu cu schismă au rupt unirea Bisericii, ci s-au silit a izbăvi Biserica de schisme și de împărțiri”.

[3] „Iar dacă oarecare dintre clericii din fiecare cetate ori sat au fost oprîți de la preoție de către Nestorie și de către cei împreună cu dânsul pentru că cugetă drept, am îndreptățit și pe aceștia să primească din nou treapta proprie. În genere, poruncim ca acei clerici care cugetă deopotrivă (învață de acord) cu sinodul ortodox și ecumenic să nu se supună nicidecum și în niciun chip episcopilor care s-au dezbinat sau celor care se despart (de Biserică)”.